

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/11/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1319206596
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1319206596.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patrície Železníkovej a členiek senátu JUDr. Bianky Gelačikovej a JUDr. Michaely Královej, v právnej veci navrhovateľky: E. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. X/XXXX, XXX XX L. O. - U. N., zastúpená JUDr. Denisou Jánošíkovou, advokátkou, so sídlom Klincová č. 35, 821 08 Bratislava, IČO: 31796737, a osoby, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné P. B. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. X/XXXX, XXX XX L. O. - U. N., t. č. Z. XX, N., Q. republika, v konaní o návrhu navrhovateľky na určenie výživného a o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 16.12.2019, č.k. 11Pc/15/2019-30, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením č.k. 11Pc/15/2019-30 zo dňa 16.12.2019 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým osobe ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné (ďalej len povinný) uložil povinnosť prispievať navrhovateľke na výživu mesačne sumou XXX eur k jej rukám, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Vo zvyšku návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, § 331 ods. 1, §332 ods. 1, zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), § 336, zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP), a vecne tým, že dospel k záveru o čiastočnej dôvodnosti návrhu. Za preukázané považoval, že navrhovateľka spolu s matkou a súrodencami dňa 01.11.2019 po tom, čo sa medzi rodičmi odohral vážny incident, opustila spoločnú domácnosť, ktorú viedli s povinným - otcom navrhovateľky a odsťahovali sa do jednoizbového bytu. Poukázal na uznesenie Okresného súdu Bratislava III č.k. 19C/128/2019-28 zo dňa 13.11.2019, ktorým bola neodkladným opatrením uložená povinnému povinnosť nevstupovať do bytu č. X nachádzajúceho sa na 1. mezanín vo vchode X bytového domu na ulici U. X/XXXX v obci L. O., zakázal povinnému priblížiť sa k matke navrhovateľky na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov a kontaktovať ju písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami. Za preukázané považoval aj skutočnosť, že povinný po odchode navrhovateľky zo spoločnej domácnosti neprispieva na jej výživu, pričom aj brat navrhovateľky M. T., sa obrátil na tamojší súd s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáha výživného. Vysvetlil účel § 336 CMP, výživné na navrhovateľku určil v sume zodpovedajúcej výživnému v neodkladnej miere, prihliadajúc na vek navrhovateľky, jej preukázané potreby, štúdium a prípravu na budúce povolanie a aj možnosti povinného.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podala prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne odvolanie navrhovateľka, navrhujúc uznesenie zmeniť a jej návrhu vyhovieť. Uviedla, že svoje náklady vyčíslila na sumu XXX eur a preto výživné v určenej výške nepostačuje ani na pokrytie polovice jej nevyhnutných nákladov. Pridržiavala sa svojho návrhu zo dňa 21.11.2019, majúc za to, že súd prvej inštancie

nesprávne vyhodnotil skutočný stav a nesprávne určil výšku výživného. Uviedla, že po jej odchode zo spoločnej domácnosti vedenej s otcom, matkou i súrodencami dňa 02.11.2019 v dôsledku odohraného incidentu, t. j. takmer pred dvoma mesiacmi, otec na jej výživu nijakým spôsobom neprispel. Uviedla, že ako študentka strednej školy sa aktívne venuje príprave na maturitnú skúšku a prijímacie pohovory na vysokú školu, ňou uvedené náklady považovala za opodstatnené. Uviedla, že aktuálne sa matka vrátila do domácnosti k otcovi a ona žije spolu so svojimi plnoletými súrodencami a maloletým bratom K. v byte na U. N.. Uviedla, že aktuálne žije za finančnej podpory od svojej matky a otec na jej výživu nijakým spôsobom neprispieva i napriek tomu, že jeho mesačný príjem mu to umožňuje, keď spolu s matkou jej nastavili vysoký životný štandard. Mala za to, že pri určenej výške výživného, by bola nútená odložiť prípravu na prijímacie skúšky na vysokú školu ako i štúdium na vysokej škole a zamestnať sa. Poukázala na priemerný mesačný príjem otca, ktorý zdokladovala výpismi z jeho účtu.

4. Povinný vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie ako správne potvrdiť. Uviedol, že proti neodkladnému opatreniu odvolanie nepodal, napriek tomu, že nebol dôvod na jeho nariadenie, pretože svoju vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke si riadne plní aj po jej odchode zo spoločnej domácnosti. Nesúhlasil s tvrdeniami navrhovateľky o fyzickom a psychickom týraní a že by po jej odchode zo spoločnej domácnosti neprispieval na jej výživu žiadnou sumou. Uviedol, že v záujme, aby rodine vytvoril čo najlepšie podmienky na život a deťom aj na štúdium, zamestnal sa v medzinárodnej organizácii, s pracoviskom vo N., zabezpečil im spolu s manželkou nadštandardné bývanie v L. O. a tiež začal stavať rodinný dom v D.. Priznal incident s manželkou dňa 01.11.2019, ktorý bol dôvodom na podanie trestného oznámenia a na návrhy na určenie výživného na plnoleté deti, ako aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, aby mu bol zakázaný vstup do ich rodinného domu a aby mu bol uložený zákaz približovať sa k manželke. Uviedol, že po tom, ako si s manželkou všetko vysvetlili a uznali si chyby, podala manželka na súd návrh na zrušenie predmetného neodkladného opatrenia, ktoré doposiaľ nebolo zrušené. Uviedol, že s manželkou sa dohodli v záujme zachovania manželstva a zabezpečenia, aby ich plnoleté deti reálne dospeli a stali sa zodpovednými tak voči sebe, ako aj ostatným, odsťahoval sa na čas do kolaudácie rodinného domu v D. do podnájmu a ona s deťmi, zostala v rodinnom dome v L. O., a po kolaudácii rodinného domu v D., sa spolu s maloletým synom K. nasťahujú do tohto rodinného domu a plnoleté deti nechajú bývať a hospodáriť v dome v L. O.. Uviedol, že od 26.01.2020 deti s manželkou bývajú v ich rodinnom dome v L. O. a všetky náklady spojené s užívaním domu od 02.11.2019 platí sám, pričom od 26.01.2020 býva v prenajatom byte vo N.. Od odchodu navrhovateľky zo spoločnej domácnosti dňa 02.11.2019, prispieval na jej výživu jednak prostredníctvom finančných prostriedkov, ktoré dával manželke na spoločnú domácnosť, ktorú s deťmi viedla a taktiež priamo navrhovateľke na jej bežný účet, dňa 09.12.2019 vo výške XXX eur a dňa 09.01.2020 vo výške XXX eur, okrem toho jej zaplatil prípravný kurz na medicínu, ktorý v súčasnej dobe absolvuje. Tvrdenie navrhovateľky, že súdom určené predbežné výživné je nepostačujúce na hradenie jej nevyhnutných potrieb považoval za nepravdivé, keď navrhovateľka má zabezpečené bývanie, stravu, hygienické potreby, nemá žiadne náklady na zdravotnú starostlivosť a zatiaľ ani so štúdiom na vysokej škole.

5. Odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné. Súd prvej inštancie vec správne právne posúdil a vyvodil z nej aj správny záver. V odvolaní neboli uvedené nové skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie.

6. Odvolací súd dopĺňa, že v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia sa spravidla dokazovanie nevykonáva, súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. Odvolací súd pripomína, že neodkladné opatrenie, tak ako každé rozhodnutie súdu, musí vychádzať z pomerov a okolností jestvujúcich v čase rozhodovania. Pri určení výživného formou procesného inštitútu neodkladného opatrenia je potrebné zdôrazniť, že ustanovenie § 366 CMP umožňuje takýmto spôsobom nariadiť platenie výživného výlučne len v nevyhnutnej miere, teda v rozsahu nevyhnutnom pre zabezpečenie základných existenčných potrieb oprávnenej osoby. To znamená, že výživné určené neodkladným opatrením nevychádza z pomerov osoby oprávnenej a osoby, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné v zmysle hmotnoprávneho predpisu (Zákon rodine), čo je povinnosťou meritórneho konania, ale zo skutočností vyplývajúcich zo samotného návrhu, resp. jeho príloh. Celkové pomery a kritériá rozhodné pre určenie výživného sú predmetom dokazovania v konaní vo veci samej. Výživné neodkladným opatrením nemožno preto určiť na základe predpokladaných pomerov povinného, ale len v miere

nevyhnutnej pre zabezpečenie základných existenčných potrieb osoby oprávnenej. Charakteristickým znakom neodkladného opatrenia podľa § 366 CMP je rozsah výživného, ktorý sa zásadne odlišuje od jeho rozsahu v konečnom rozhodnutí, je určené len na uspokojovanie základných životných potrieb oprávneného, pričom nie je rozhodujúce, že povinný je schopný platiť výživné aj vo väčšom rozsahu.

7. V posudzovanom prípade prihliadajúc na hore uvedené zásady a skutkový stav vyplývajúci z návrhu navrhovateľky a obsahu spisu, dospel odvolací súd k rovnakým záverom v otázke výšky výživného na navrhovateľku prostredníctvom inštitútu a princípmi neodkladného opatrenia podľa § 366 CMP. V danom prípade bolo potrebné vyhodnotiť, či sú a v akom rozsahu ohrozené základné existenčné potreby navrhovateľky. Odvolací súd vyhodnotiac, obsah podaní účastníkov konania a pripojených listín ustálil, že výživné na navrhovateľku za daných osvedčených okolností spočívajúcich v zabezpečených nákladoch na bývanie navrhovateľky zo strany povinného (ktoré navrhovateľka vo svojom vyjadrení k odvolaniu nespochybnila), s výživným zo strany povinného má zabezpečené základné životné potreby ako aj potreby týkajúce sa jej štúdia. K dôvodom jej odvolania odvolací súd dodáva, že tieto nemajú vplyv na správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. Pokiaľ navrhovateľka odkazuje na svoj vysoký životný štandard zabezpečený rodičmi a mesačné náklady vo výške XXX. eur, tieto bude zisťovať súd prvej inštancie v konaní vo veci samej, keď navrhovateľka rovnakými argumentmi odôvodňuje výšku výživného, ktorú od povinného požaduje vo veci samej. Súd prvej inštancie správne určil výživné v nevyhnutnej miere na zabezpečenie základných potrieb navrhovateľky, pričom výška výživného bude ustálená v konaní vo veci samej, v ktorom súd bude zisťovať možnosti, schopnosti a majetkové pomery povinného, ako aj odôvodnené potreby navrhovateľky.

8. Odvolací súd s poukazom na uvedené rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 ods.1 CSP, pričom podľa ods. 2 citovaného ustanovenia poukazuje na správne právne závery súdu prvej inštancie, s ktorými sa stotožnil.

9. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).